

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ХАРКІВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Кафедра автомобіле- і тракторобудування
(назва)

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Завідувач кафедри

В.Б. Самородов _____
(ініціали та прізвище) (підпис)

« _____ » _____ 2021 року

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Сучасні методи діагностики автомобіля

(назва навчальної дисципліни)

рівень вищої освіти другий (магістерський)
перший (бакалаврський) / другий (магістерський)

галузь знань 27 «Транспорт»
(шифр і назва)

спеціальність 274 «Автомобільний транспорт»
(шифр і назва)

освітня програма «Автомобілі та автомобільне господарство»
(назви освітніх програм спеціальностей)

вид дисципліни професійна підготовка; вибіркова
(загальна підготовка / професійна підготовка; обов'язкова/вибіркова)

форма навчання денна

Обсяг дисципліни:3 кредити ECTS90 годин.

Лекцій:16 годин.

Лабораторних занять:32 годин.

Практичних занять:- годин.

Форма контролю: (екзамен).

Термін викладання для освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр»:1 семестр.

Мова викладання: українська.

Метою викладання дисципліни є підготовка фахівців здатних до самостійного оволодіння теоретичними основами технічної діагностики, принципами побудови технічних засобів діагностування та практичними навичками діагностування систем сучасних ДВЗ та вузлів і агрегатів автомобіля в цілому.

Компетентності. Шифр компетентності згідно освітньої програми:
ФК 9 Здатність застосовувати сучасні методи діагностики електронних систем автомобіля та володіти навичками практичної роботи з діагностичною апаратурою.

Результати навчання. Шифр ПРН 9 Знати і вміти використовувати сучасні методи діагностики електронних систем автомобіля та володіти навичками практичної роботи з діагностичною апаратурою

Теми що розглядаються

Тема 1. Завдання діагностики. Основні поняття, терміни та визначення Роль і місце технічного діагностування в системі забезпечення надійності. Зміна технічного стану і втрата працездатності в процесі експлуатації автомобіля.

Тема 2. Алгоритм пошук несправностей
Класифікація діагностичних параметрів і їх вибір. Оцінка допустимої похибки вимірювання

Тема 3. Класифікація методів технічного діагностування
Класифікація і вибір засобів діагностування. Датчики, що показують і реєструють

Тема 4. Пристрої обробки та подання інформації

Автоматизовані комплекси технічного діагностування. Технологія діагностування. Маршрутна технологічна карта. Прийняття рішень за результатами діагностування. Оцінка точності результатів діагностування.

Тема 5. Організація діагностування основних показників ДВЗ в умовах експлуатації

Організація діагностування основних показників електрообладнання в умовах експлуатації. Організація діагностування основних показників шасі, гальм, ходового і рульового управління в умовах експлуатації. Організація діагностування основних показників гідросистем в умовах експлуатації.

Тема 6. Визначення потужних показників двигунів.

Потужність і питома витрата палива-основні параметри двигуна, що характеризують його основні експлуатаційні якості.. Методи діагностування двигунів. Діагностика циліндро-поршневої групи, кривошипно-шатунного механізму, механізму газорозподілу, паливної системи, системи змащення й охолодження.

Тема 7. Оцінка технічного стану ДВЗ за аналізом відпрацьованих газів.

Діагностика системи запалювання, акумуляторної батареї, генератора і регулятора напруги. Діагностика стартера і контрольно-вимірювальних приладів.

Тема 8. Діагностування складальних одиниць гідроприводу. Контроль експлуатаційних властивостей робочої рідини

Діагностування муфт, передач і підшипників. Діагностування гальмівного приводу і гальмівних механізмів.

Форма та методи навчання. При викладанні використовуються наступні методи: пояснювально-ілюстративний метод використовується при введенні понять, вивченні базових структур алгоритмів, правил конструювання алгоритмів, мов програмування, принципів будови комп'ютера, основних функцій текстових і графічних редакторів, електронних таблиць, баз даних, експертних систем, основних послуг Інтернету, методів і способів розв'язування різних класів задач тощо.

При цьому методі навчання діяльність викладача зводиться до подання нового навчального матеріалу, а діяльність студентів — до сприймання, усвідомлення, запам'ятовування матеріалу. Навчальний матеріал при цьому

співвідноситися з досвідом студентів наступним чином: вперше повідомляється і засвоюється індуктивним способом — без опори на попередні знання студентів.

Наступний метод - репродуктивний метод застосовується під час повторення вивченого на парі, виконання завдання по вивченню матеріалу для самостійного вивчення. Діяльність викладача при цьому — аналізувати відповідь студента, виправляти його помилки; діяльність студентів — відтворювати те, що було зроблено в аудиторії. Репродуктивний метод використовується для формування в студентів уміння застосовувати знання.

Викладач дає завдання, а студенти їх виконують: розв'язують задачі — за зразком, шляхом застосування теоретичних знань, за допомогою вже відомого способу. Будь-які вправи можуть бути індуктивними дедуктивними або такими, які виконуються за аналогією. Але в усіх випадках маються на увазі дії, які вже неодноразово виконувались.

Система репродуктивних методів сприяє збагаченню студентів знаннями і вміннями, формуванню в них навичок здійснення основних розумових операцій. Для розвитку творчих здібностей студентів потрібні репродуктивні знання.

Пошуковий метод. При використанні комп'ютера разом з програмним забезпеченням та комп'ютерних мереж виникають питання не стільки про засвоєння або запам'ятовування конкретних відомостей, скільки про уміння орієнтуватися у величезній масі доступної інформації добувати з неї конкретні знання правильно будувати запити до інформаційно-пошукових систем уміти швидко і гнучко коригувати свій запит при невдалому пошукові.

Методи контролю

Поточний контроль реалізується у формі опитування, проведення контрольної роботи, виконання індивідуального завдання.

Контроль складової робочої програми, яка освоюється під час самостійної роботи студента, проводиться:

- з лекційного матеріалу — шляхом перевірки конспектів, виступу на заняттях;
- з індивідуальних завдань — шляхом оцінювання реферату та виступу на студентській конференції за обраною темою.

Семестровий контроль проводиться у формі диференційованого заліку (з оцінкою за 100-бальною шкалою) в обсязі навчального матеріалу, визначеного навчальною програмою та у терміни, встановлені навчальним планом та графіком навчального процесу.

Семестровий контроль проводиться в усній формі за контрольними завданнями або шляхом тестування з використанням технічних засобів.

Результати поточного контролю (поточна успішність) можуть враховуватись як допоміжна інформація для виставлення підсумкової оцінки.

Розподіл балів, які отримують студенти

Розподіл балів оцінювання успішності студента розраховується індивідуально для кожної дисципліни з урахуванням особливостей та структури курсу. Поточна сума балів, що може накопичити студент за семестр може досягати, як максимального балу так і меншого з виділенням балів на іспит чи залік.

Таблиця 1. – Розподіл балів для оцінювання успішності студента для іспиту

Контрольні роботи	Лабораторні роботи	КР (Р)	РГЗ	Індивідуальні завдання	Тощо	Залік	Сума
40	20	40					100

Таблиця 2. – Шкала оцінювання знань та умінь: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90-100	A	відмінно
82-89	B	добре
75-81	C	
64-74	D	задовільно
60-63	E	
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Основна література:

1. Соснин Д.А. Автотроника: Учебн. пособие. – М.: «Солон-Р», 2001.
2. Яхьяев Н.Я., Кораблин А.В. Основы теории надежности и диагностика. -М.: Издательский центр «Академия», 2009. -256 с. 2. Схиртладзе А. Г.
3. Надежность и диагностика технологических систем: учебник для вузов / Уколов М. С., Скворцов А. В.; под ред. А. Г. Схиртладзе; -М.: Новое знание, 2008. -518 с.3.

4. Система управления двигателями ВА3-2122 и ВА3-2112 (1,5 л) с распределенным впрыском топлива. Руководство по техническому обслуживанию и ремонту. – Издательство третий Рим, 1999. 168с.
5. Ютт В. Е. Электро оборудование автомобилей: Учеб. Для студентов вузов. – 2 изд., перераб. И доп.- М.: Транспорт 2000. 320с.

Структурно-логічна схема вивчення навчальної дисципліни

Таблиця 4. –Перелік дисциплін

Вивчення цієї дисципліни безпосередньо спирається на:	На результати вивчення цієї дисципліни безпосередньо спираються:
Конструкція автомобіля. Електрообладнання автомобіля	Дипломне проектування

Провідний лектор: ____доцент Мітцель М.О.
(посада, звання, ПІБ)

_____
(підпис)